

LOUŇOVICKÝ zpravodaj

4/2014

Vydává Obecní úřad Louňovice • listopad 2014

SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané, milí Louňováci!

Podzim je za námi, ovoce sklizeno a zahrádky uklizeny. Stejně jako jste na zimu připravili své zahrady, prosím, nezapomeňte zabezpečit také vodoměry. Je třeba je zazimovat tak, aby vydržely mnohem mrazivější počasí, než které vládlo loni. Při vzpomínce na předloňskou dlouhou bílou a tuhou zimu také prosím, abyste neparkovali svá auta v ulicích, komplikujete tím práci při zimní údržbě.

Letošní podzim nepřinesl jen barevné listí na stromech, ale i lístky volební. Jsem velmi rád, že dvě třetiny z Vás mají o dění v Louňovicích zájem, který vyjádřili svou účastí v komunálních volbách. Zároveň mě těší, že jste ocenili práci minulého zastupitelstva tím, že všech sedm znovu kandidujících členů je i mezi zastupiteli novými. Vaše důvěra nás zavazuje pokračovat v započaté práci. Chtěl bych poděkovat odcházejícím zastupitelkám Daně Velechovské a zvláště Lence

Němcové, která byla aktivní členkou naší samosprávy od r. 2002. Zároveň bych rád mezi zastupiteli přivítal Zdeňku Hlávkovou a Ivana Matyse a popřál jim mnoho úspěchů a energie při práci pro naši obec.

Ted' už máme krásné adventní období, které jsme zahájili 30. listopadu rozsvícením vánočního stromu. Poprvé jím je jedle obrovská v kamenickém skanzenu. Stříbrný smrk před obecním úřadem, který byl vysazen po druhé světové válce, prohrál svůj boj s kůrovcem a musel být pokácen.

Rád bych Vás pozval na tradiční Vánoční zpívání, které se uskuteční pod Zvoničkou poslední sobotu před Vánoci, tedy 20. prosince. O týden později se sejdem v mukařovském kostele Nanebevzetí Panny Marie na Rybově České mši vánoční. Výtěžek půjde opět na opravy našeho farního kostela.

Přeji Vám poklidný průběh adventu, krásné a doufejme, že i zasněžené sváteční dny a do nového roku 2015 hodně zdraví a všeho dobrého!

Josef Řehák – Váš starosta

FOTO Z AKCE ODZNAK VSESTRANNOSTI OLYMPIJSKÝCH VÍTEZŮ, POŘÁDANÉ NA HRŠTI O. S. SPORTKLUB

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Zápis z jednání zastupitelů OBCE LOUŇOVICE od 22. 9. 2014 do 6. 10. 2014

Zastupitelé vzali na vědomí:

- Zápis z dílčího přezkoumání hospodaření obce Louňovice za rok 2014
- Vyhlášení dalšího nového konkurzu na ředitelku Mateřské školy Louňovice s podáním přihlášek do 31. 10. 2014 (do vyhlášeného konkurzu s podáním přihlášek do 30. 9. 2014 se nikdo nepřihlásil)
- Rozpočtové opatření č. 7
- Zastupitelé byli seznámeni s dopisem Krajského úřadu Středočeského kraje, ve kterém se, na základě žádosti obce Louňovice, stanovuje místní úprava provozu na silnici I/2, ul. Kutnohorská, k.ú. Louňovice, křižovatka I. hráz, křižovatka II. hráz: obnovení vodorovného značení - přechod pro chodce, doplnění vodorovného značení - optická psychologická brzda před přechody pro chodce, nápisy na vozovce "POZOR CHODCI", svislé dopravní značky „přechod pro chodce“ doplnit o reflexní okraje. Dojde k posunutí svislé dopravní značky „začátek a konec obce Louňovice“ ve směru od a do Prahy na skutečnou hranici obce.

Zastupitelé rozhodli:

- O zrušení veřejné soutěže na zakázku „Klubovna při Mateřské škole Louňovice“. Důvodem byly chyby v zadávací dokumentaci
- O převodu přebytku z hospodaření příspěvkové organizace MŠ Louňovice za rok 2013 ve výši 39.276,34 Kč do rozpočtu obce Louňovice

Zastupitelé odsouhlasili:

- Několik Smluv o zřízení služebnosti inženýrské sítě – telefonní kabel, elektrická kabel
- Smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení služebnosti inženýrské sítě mezi Středočeským krajem a obcí Louňovice na uložení vedené veřejného osvětlení v pozemku kraje (ulice Zájezdní)
- Rozpočtové opatření č. 8
- Zastupitelé zamítli projekt stavby a neodsouhlasili smlouvu o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene mezi ČEZ Distribuce, a.s. a obcí Louňovice na uložení kabelového vedení vysokého napětí v ulici K Poštolce, Sluneční, Na Moklině. Důvodem je obava, že by, vzhledem k šíři ulice K Poštolce, obec neměla kam uložit své sítě – veřejné osvětlení, dešťovou kanalizaci
- Zastupitelé souhlasili s udělením licence pro společnost ČSAD Polkost, a.s. pro linku 100382 Praha, Háje – Sázava, autobusové stanoviště
- Starosta informoval zastupitele o kontejnerové nástavbě Základní školy Mukařov. Přístavba byla dokončena a děti ji od 1. září začaly využívat. Dále informoval o zahájení výstavby zděné přístavby ZŠ

Mukařov, která by měla začít sloužit od 1. září 2015. Je však třeba dořešit financování ze strany obcí školského obvodu

- Starosta vyslovil poděkování zastupitelům obce za práci v zastupitelstvu ve volebním období 2010 – 2014

od 20. 10. 2014 do 18. 11. 2014

- Dosavadní starosta Ing. Josef Řehák informoval, že dne 19. 11. 2014 přijal rezignaci Dr. Ing. Karla Veselého, MBA na funkci zastupitele obce Louňovice
- Na jeho místo nastoupil první náhradník volební strany č. 1 – Ing. František Lebeda
- Nové zastupitelstvo se tedy sešlo ve složení: Miroslav Daneš, Ing. Zdeněk Drátovský, Jan Henc, Zdeňka Hlávková, Ondřej Holoubek, Ing. František Lebeda, Ing. Ivan Matys, Ing. Josef Řehák, Petr Toman
- Zastupitelé složili předepsaný slib: „Slibuji věrnost České republice. Slibuji na svou čest a svědomí, že svoji funkci budu vykonávat svědomitě, v zájmu obce Louňovice a jejím občanům a řídit se Ústavou a zákony České republiky“
- Zastupitelé převzali osvědčení o zvolení členem(kou) zastupitelstva obce Louňovice
- Zastupitelstvo rozhodlo, že bude volen jeden místostarosta, a že pro výkon funkce starosty bude člen zastupitelstva dlouhodobě uvolněn
- Zastupitelstvo rozhodlo, že volba starosty a místostarosty proběhne formou tajného hlasování
- Zastupitelstvo zvolilo do funkce starosty Ing. Josefa Řeháka
- Zastupitelstvo zvolilo do funkce místostarosty Jana Hence
- Zastupitelstvo byli informováni o povinnosti zřídit finanční a kontrolní výbor
- Zastupitelstvo zvolilo předsedou finančního výboru Ing. Františka Lebedu
- Zastupitelstvo zvolilo za členy finančního výboru Zdeňku Hlávkovou, Ing. Olega Svatoše, Ing. Romana Čížka DrSc. a Ing. Ivana Matyse
- Zastupitelstvo zvolilo předsedou kontrolního výboru Ing. Zdeňka Drátovského
- Zastupitelstvo zvolilo za členy kontrolního výboru Ondřeje Holoubka a Ing. Josefa Malotu
- Zastupitelstvo rozhodlo o zřízení kulturní, školské a sociální komise
- Zastupitelstvo zvolilo předsedou kulturní, školské a sociální komise Ing. Ivana Matyse
- Zastupitelstvo zvolilo za členy kulturní, školské a sociální komise Ludmilu Krchovovou, Elenu Nimčovou, Petra Tomana a Ivanu Hřebcovou

- Zastupitelstvo rozhodlo o zřízení komise místního hospodářství
- Zastupitelstvo zvolilo předsedou komise místního hospodářství Petra Tomana
- Zastupitelstvo zvolilo za členy komise místního hospodářství Jana Henc, Miroslava Daneše
- Zastupitelstvo rozhodlo o měsíčních odměnách za výkon funkcí neuvolněných členů zastupitelstva
- Zastupitelstvo pověřilo starostu Ing. Josefa Řeháka pro jednání s pořizovatelem územně plánovací dokumentace (územního plánu, regulačních plánů) na MěÚ Říčany, Odboru územního plánování a regionálního rozvoje
- Zastupitelstvo pověřilo starostu Ing. Josefa Řeháka pro zastupování obce Louňovice na Valných hromadách Sdružení obcí Region Jih
- Zastupitelstvo schválilo inventarizaci majetku obce Louňovice ke dni 31. 12. 2014
- Zastupitelstvo schválilo složení inventarizačních komisí
 - hlavní inventarizační komise: vedoucí - Ing. František Lebeda, členové Zdeněk Drátovský a Zdeňka Hlávková
 - dílčí inventarizační komise pro úsek knihovna: vedoucí - Ondřej Holoubek, členové Ivan Matys, Miroslav Daneš
 - dílčí inventarizační komise pro úsek obecní úřad: vedoucí - Petr Toman, členové František Lebeda, Miroslav Daneš
- Zastupitelé vzali na vědomí protokol z kontroly Specializovaného finančního úřadu, oddělení cenové kontroly. Předmětem kontroly bylo dodržování regulace cen pitné vody předané a odpadní vody převzaté s tím, že kalkulace pitné vody předané a odpadní vody převzaté nakonec kontrolovány nebyly z důvodu, že na předávacím místě dosud žádná dodávka vody realizována nebyla. Byla kontrolována kalkulace cen vodného a stočného - kontrolou bylo zjištěno, že do kalkulací nevstupují skutečné náklady v plné výši, ale některé nákladové položky jsou krácené (položka odpisy a prostředky obnovy infrastrukturního majetku), nebo nejsou zahrnuty do kalkulací (výrobní a správní režie). V kalkulacích je rovněž vykazován nulový zisk. Cena vodného a stočného pro konečného spotřebitele je částečně dotována obcí z důvodu udržení přiměřené ceny vodného a stočného. Výsledek kontroly - nebylo zjištěno porušení cenových předpisů
- Zastupitelé zvolili redakční radu Louňovického zpravodaje ve složení: Marie Boudová, Pavel Čadil, Roman Čížek, Božena Homolková, Dana Kodejšová, Oto Krutský, Elena Nimčová, Marie Procházková, Josef Řehák, Eva Uzlová
- Zastupitelstvo vzalo na vědomí rozpočtové opatření č. 9

Volby do zastupitelstva obce Louňovice

Ve dnech 10. a 11. října 2014 proběhly již šesté svobodné volby do Zastupitelstva obce Louňovice pro volební období 2014 - 2018. Volilo se devět členů zastupitelstva ze dvou kandidátních listin a to Sdružení nezávislých I. a Sdružení nezávislých II. Kandidáti Sdružení nezávislých I. byli ve složení: Ing. Josef Řehák, Ing. Zdeněk Drátovský, Ing. Josef Malota, Ing. Ivan Matys, Viktor Machek MBA, Elena Nimčová, Ondřej Holoubek, Ing. Martina Malinová PhD., Bohumír Velechovský. Kandidáti Sdružení nezávislých II. byli ve složení: Jan Henc, Dr. Ing. Karel Veselý MBA, Petr Toman, Zdeňka Hlávková, Ing. František Lebeda, Pavel Schwarz, Ing. Jan Šunka MBA, Miroslav Daneš, Ing. Oleg Svatoš PhD.

K volbám přišlo z celkového počtu 768 voličů 472 voličů, což znamená volební účast v obci Louňovice 61,46%.

Do Zastupitelstva obce Louňovice byli ve volbách zvoleni: Miroslav Daneš, Ing. Zdeněk Drátovský, Jan Henc, Zdeňka Hlávková, Ondřej Holoubek, Dr. Ing. Karel Veselý MBA, Ing. Ivan Matys, Ing. Josef Řehák, Petr Toman. Před ustavujícím zasedáním se vzdal svého mandátu Dr. Ing. Karel Veselý MBA, takže do zastupitelstva nastoupil jako první náhradník Sdružení nezávislých II. Ing. František Lebeda.

Na ustavujícím zasedání proběhla volba starosty a místostarosty. Starostou byl opětovně zvolen Ing. Josef Řehák a místostarostou Jan Henc.

Výsledky voleb do Zastupitelstva obce Louňovice

Nově zvolení členové zastupitelstva

Volební strana č. 1 Sdružení nezávislých II.		Volební strana č. 2 Sdružení nezávislých I.	
Jméno	Počet hlasů	Jméno	Počet hlasů
Petr Toman	325	Ivan Matys	334
Miroslav Daneš	269	Josef Řehák	311
Jan Henc	264	Zdeněk Drátovský	243
Karel Veselý	212	Ondřej Holoubek	228
Zdeňka Hlávková	157		

Náhradníci

Volební strana č. 1 Sdružení nezávislých II.		Volební strana č. 2 Sdružení nezávislých I.	
Jméno	Počet hlasů	Jméno	Počet hlasů
František Lebeda	215	Martina Malinová	228
Pavel Schwarz	126	Josef Malota	121
Jan Šunka	177	Viktor Machek	167
Oleg Svatoš	221	Elena Nimčová	127
		Bohumír Velechovský	75

POZNAMENEJTE SI DO KALENDÁŘE

KALENDÁŘ AKCÍ NA ROK 2015

Akce:	Termín:	Místo:	Organizuje:
Louňovická brusle	leden	Louňovák	J. Řehák
Louňovická běžka	leden	křižovatka „Y“	I. Petružela
Sportovní ples	31.1.	U sv. Huberta	TJ Slávia
Dětský karneval	28.2.	U sv. Huberta	D. Kodejšová
Maškarní zábava	březen	U Henců	Mazlíci
Malování vajíček	4.4.	obecní úřad	J. Kodejšová
Uklidíme svět	duben	u obecního úřadu křižovatka „Y“	M. Boudová B. Petruželová
Dětská burza	duben	U sv. Huberta	B. Lázníčková
Stavění máje	30.4.	hřiště TJ Slávia	Mazlíci
Čarodějnice	30.4.	hřiště TJ Slávia	I. Hřebcová
CEEKL	8.5.	pod Zvoničkou	I. Petružela
Kuličkáda	květen	hřiště Lesní ul.	Mazlíci
Den dětí	30.5.	hřiště O.S. Sportklub	D. Kodejšová
Kácení máje	30.5.	hřiště TJ Slávia	Mazlíci
Beseda s pamětníky	červen	restaurace U Henců	P. Čadil
Malování na návsi	30.8.	K Horní návsi	M. Boudová
Fáborkový pochod	5.9.	Voděradské bučiny	Mazlíci
Koloběžkový závod	26.9.	K Horní návsi	P. Čadil
Odznak všestrannosti	28.9.	hřiště O.S. Sportklub	I. Petružela
Dětská burza	říjen	U sv. Huberta	B. Lázníčková
Běh Voděrad. bučinami	3.10.	hřiště TJ Slávia	B. Paleček
Posvícenská zábava	17.10.	U sv. Huberta	Mazlíci
Turnaj petangue	28.10.	hřiště O.S. Sportklub	B. Petruželová
Drakiáda	říjen	hřiště TJ Slávia	Mazlíci
Lampionový průvod	31.10.	Horní náves	D. Kodejšová
Rozsvícení stromu	29.11.	Horní náves	J. Řehák
Mikulášská besídka	5.12.	U sv. Huberta	D. Kodejšová
Vánoční zpívání	19.12.	pod Zvoničkou	O. Cutych
Vánoční koncert	prosinec	mukařovský kostel	J. Řehák

VÁNOČNÍ POZVÁNÍ

*Přijďte na vánoční sešlost před Štědrým dnem,
přijďte popít horkého nápoje,
přijďte si pro pečené kaštiny a na sousedskou ochutnávku vánočního cukroví.
Přijďte zpívat koledy a popřát si štěstí a zdraví*

**v sobotu 20. prosince 2014 od 17.30 hodin
do Louňovic pod Zvoničku**

Srdečné pozvání

Obec Louňovice pořádá

vánoční koncert

v mukařovském kostele

Nanebevzetí Panny Marie

v podání sólistů a členů

Státní opery Praha

v sobotu 27. prosince 2014 od 15.00 hodin

Dobrovolné vstupné bude věnováno na opravy kostela v Mukarově.

• • • ZE ŽIVOTA OBCE • • •

Koloběžkový závod

Za krásného podzimního počasí se v sobotu 27. září konal další ročník závodu pro nemladší generaci. Závodilo se v několika věkových kategoriích na klasických koloběžkách. Ti úplně nejmladší pak zahajovali celé odpoledne závodem na odstrkovadlech a tříkolkách. Zde jako jeden z prvních vyrazil na trať i můj čerstvě dvouletý vnuk Adámek. Závodu se zúčastnilo 38 startujících za značného zájmu přihlížejících a povzbuzujících příbuz-

ných a kamarádů. Nejvíce obsazenou kategorií školáků 7 - 10 let ovládli sourozenci Danielovi a Petr Alfery. Na organizaci se kromě tradičních organizátorů podíleli i nováčci. Pan starosta na závěrečném vyhodnocení rozdál diplomy, dárky a medaile. Pěkné odpoledne skončilo slibem: „Za rok zase nashledanou“.

startér s pistolí Pavel Čadil

Vítání občánků

V pátek 7. listopadu 2014 proběhlo na obecním úřadě letos již druhé vítání nových občánků. Pozvání obdrželi rodiče tří holčiček (Ella, Šárka a Natálie) a tří chlapečků (Tomáš, Vojtěch a Radim). Po dlouhé době jsme opět vítali dvojčata – chlapečky Tomáše a Vojtěcha. Svým vy-

stoupením všechny přítomné potěšily děti, které krásně zpívaly pod vedením Michaely Budské. Maminkám udělaly radost kytičky i dárky pro miminka. Těšíme se na další vítání, které proběhne ještě v tomto roce.

Dana Kodejšová

Havelská posvícenská zábava

V loňském roce jsme se pokusili obnovit tradici posvícenské zábavy v Louňovicích. Protože ohlasy byly pozitivní, tak tomu letos nebylo jinak. Opět jsme chodili od domu k domu s posvícenskými koláčky a pozvánkami a osobně všechny zvali. A tak se v sobotu 18. října sál v hotelu U sv. Huberta zaplnil lidmi, kteří rádi tančí nebo rádi posedí se svými přáteli. Přišli nejen Louňováci, ale dorazila i skupina lidí z Mukařova, což nás velmi potěšilo. K tanci hrála nám již dobře známá a skvělá kapela Fenix.

Věříme, že se večer všem moc líbil, a že tradice Havelské posvícenské zábavy neskončí. Těšíme se zase za rok.

Mazlci

Lampionový průvod

Lampionový průvod se letos uskutečnil v sobotu 1. listopadu. Sraz účastníků byl v 17 hodin na Horní návsi před hotelem U sv. Huberta. Někteří nedočkavci s lampiony se začali scházet již po půl páté (ještě za světla), postupně dětí i dospělých přibývalo. Všechny příchozí děti dostaly na cestu svítící náramek a kolem půl šesté účastníky průvodu přivítal pan starosta Řehák. Když se dal lampionový průvod do pohybu, čítal již kolem 150 dětí a dospělých, byla téměř úplná tma, a tak lampiony krásně zářily. Trasa byla tentokrát delší, z Horní návsi se šlo ulicí K Lípě do ulice Ke Studánce a odtud

Bukovou k fotbalovému hřišti, které průvod téměř celé obešel. Pak průvod pokračoval Jihní ulicí a tradičně zamířil do chatové oblasti, kde ještě není veřejné osvětlení a světlo z lampionů tam více vynikne. Lampionový průvod skončil jako každoročně v lokalitě „Střed“, kde byly pro děti připravené velké prskavky. Na úplný závěr pan starosta odpálil ohňostroj, ze kterého byla většina účastníků průvodu nadšena, a po skončení tuto krásnou světelnou a zvukovou produkci odměnila potleskem.

Ivana Hřebcová

Podzimní dětská burza

Po roční odmlce jsme opět zorganizovali v hotelu U sv. Huberta dětskou burzu. Termín byl jako už téměř tradičně první sobotu v říjnu. V pátek večer se začaly sjíždět maminky s plnými taškami pěkných věcí po svých dětech. Do prodeje přinesly lyže, kola, sánky, brusle, oblečení, boty, hračky... Do večera jsme věci roztrídili podle velikosti, aby bylo vše připraveno na sobotní prodej. Tentokrát bylo o něco méně kupujících, nevím, možná roční pauza udělala své. Ale kdo přišel, byl jistě spokojen, nakoupil za pár korun hezké oblečení a jiné potřeby pro děti.

Letošní burza byla ale přece v něčem odlišná od těch předchozích, poprvé se nic neztratilo!! Z toho jsme měli velkou radost. Poděkování patří všem, kteří přiložili ruku k dílu a speciální poděkování patří jednomu nejmenovanému tatínkovi, který nám do sálu přinesl 6 krabic s pizzou, abychom neumřeli hladu. Také jsme vybrali hodně věcí na charitu, naplnili jsme jí celou dodávku, která poté odjela do Dětského domova při Thomayerově nemocnici v Praze. Opravdu moc děkujeme!

Blanka Lázníčková

Druhou říjnovou neděli proběhla na fotbalovém hřišti drakiáda. Termín byl oproti dřívějším ročníkům posunut z listopadu na říjen z důvodu „letního času“ a pokusu o využití větrnějšího počasí. Minulé drakiády byly bezvětrné a ani letos se vítr moc nepředřel. Nicméně občas alespoň pofouklo a draci se chvíli nad hlavami

šťastných dětí udrželi. Byl uskutečněn hromadný přelet hřiště, kdy rodiče draky startovali a děti s nimi utíkaly „od lajny k lajně“.

Vypouštění létavců předcházela jejich vlastní výroba v sále hotelu U sv. Huberta. Jako tradičně byly připraveny kostry draků, provázky, barevné krepové papíry, spousty voskovek, vodové barvy, vlasce atd. Děti si svého dráčka vyzdobily a rodiče jim pomohli s montáží.

Po přeletu hřiště se účastníci drakiády sešli na tréninkovém hřišti, kde se v popelu pekly brambory a jablka. K dochucení bylo možno využít bylinkové máslo, sůl a na jablíčka skořicový cukr. Tyto dobroty si nechal užít málokdo.

Děkujeme za hojnou účast a těšíme se na příští ročník drakiády!

Možná jste si také všimli, že za hřištěm již nestojí májka. V sobotu před drakiádou byla pokácena a dřevo využito k přípravě žhavého popela.

Mazlíci

CO SE DĚJE U NÁS V MATEŘSKÉ ŠKOLE? CO JSME OD ZÁŘÍ STIHLI A ČEMU JSME SE NAUČILI?

Během září jsme se všichni navzájem poznávali. Děti se učily jména ostatních dětí a začaly navazovat přátelské vztahy. Seznámili jsme je se „školkovými“ pravidly a režimem dne.

až nám vyrostou i ostatní rostlinky. Neméně příjemnou aktivitou bylo dlabání dýní nebo sypání papírových vloček na koně svatého Martina.

Za zmínku stojí i odpolední akce, kterou jsme pořádali

V žebříčku popularity zatím dosahuje jednoznačně nejvyšších příček ranní cvičení. Radost ze zdolávání překážkové dráhy nelze široko daleko přeslechnout. Dopoledních činností se nabízí velká spousta, záleží na prioritách té které paní učitelky. Důležité je postupovat v souladu se Školním vzdělávacím programem – viz naše webové stránky. Do výuky zařazujeme různé hry na rozvíjení smyslového vnímání, grafomotorická cvičení, nácvik básní, písni, kreslení a vyrábění. Svou nezapustitelnou úlohu zde zaujímá také volná hra, kdy dítě nejvíce pracuje s fantazií, přehrává si nejrůznější situace ze svého života, učí se naslouchat druhým, poprosit či poděkovat, manipuluje s předměty. My tak můžeme zjistit, s čím a jak si dítě nejraději hraje, jaké činnosti raději nevyhledává. Na základě pozorování se pak snažíme okruh jeho zájmu rozšiřovat.

Pobyt ve školce si snažíme zpříjemnit různými zážitkovými aktivitami. Pořádali jsme např. „Zeleninový den“ - zkoumali a ochutnávali jsme různé druhy zeleniny, přesazovali jsme celer. Při „Kaštanovém dni“ jsme si ukázali, jak kaštan roste a k čemu všemu se dá použít. Při výpravě po vsi jsme recitovali báseň „Shoď mi kaštan, kaštane, ...“ Ve venkovním areálu MŠ jsme pak hledali kaštanová zvířátka. Vzpomínkou na tento den nám zůstaly krásně osázené květináčky s kaštany. Opravdové schopnosti zahradníka děti prokázaly při osévání truhlíku za oknem – vytvořily si vlastní minizahrádku. Zatím nám vyrostla jen čočka, ale nevzdáváme to a čekáme,

pro rodiče a děti ze třídy Rybiček. Téma tohoto tvořivého odpoledne? Sovy, v různém podání. Děti malovaly štetcem na látkovou destičku ve tvaru sovy, zatlačovaly přírodní materiály (luštěniny, bukvice, žaludy apod.) do sovičky z modelíny, lepily, stříhaly ... Moc hezky dopadli i skřítkové z velikých šišek, které nám věnoval pan Borek Malina. Maminky a tatínkové si mezi sebou pěkně popovídali, děti si pohrály. A co teprve ochutnávka jablečného koláče z rukou paní kuchařky Dáši Slezákové. Mňam, to byla dobrotá!

Přes stravování je největší odborníci naše zvířecí kamarádka - želvička Žofinka. Děti ze třídy Želviček jí pravidelně trhají čerstvé lístky, postříkují krunýř a hlavně provádějí každodenní venčení. Třída Rybiček také nezahálí, zakoupily jsme jim také živou společnost - rybič-

ku Betíka. Bohužel se ukázalo, že se jí v malém akváriu moc nedaří a potřebovala by nový domeček, který bude trošku větší a s filtrací.

A co naše kulturní zážitky? Od září jsme shlédli již 3 divadelní představení. Děti přijel potěšit soubor Koloběžka s Houbařskou pohádkou. Seznámil je s jedlými a nejedlými houbami, zahrál a zazpíval několik pěkných písniček. V říjnu nás poctila svou návštěvou dvojice Vanda a Standa, tentokrát s hudebně zábavným programem „Přijede k nám návštěva“. Vystoupení bylo zaměřeno na zdravý životní styl, velmi akční, plné melodických písní. Děti byly zapojeny do děje a staly se tak součástí vystoupení. Prozatím poslední návštěvou bylo Divadlo Kůzle z nedalekých Kozojed. Námi ověřená herecká dvojice Sylva a František opět zanotovala svoje autorské písničky tak úchvatně, že jsme se skoro báli polknout. Tóny kytary či flétny nám ještě dlouho rezonovaly v paměti. Vodník s mlynářkou - jednalo se o Vodnickou pohádku - se pak s dětmi přesunuli do vodnického koutku ve třídě Rybiček a následně podstoupili test úsměvů při společném fotografování.

Od listopadu jsme „otevřeli dveře“ pro každého statečného čtenáře, který by chtěl dětem před spinkáním přečíst hezkou pohádku, takové čtení do ouška. Nahlásila se nám spousta maminek, babičky, jeden dědeček, svou účast přislíbil i pan starosta Josef Řehák. Na všechny se moc těšíme. Dětem se čtení líbí a snahu všech čtenářů dokážou patřičně ocenit.

Odpoledne trávíme ponejvíce odpočinkem a hrou. Některé děti navíc využívají nabídky zájmových kroužků. V úterý mohou docházet ke klinické logopedce Mgr. Zuzaně Hauzarové na procvičování výslovnosti. Paní logopedka svým vlídným slovem i přístupem rozvíjela už spoustu zlobivých jazýčků. Ve středu za dětmi dochází Dana Řeháková, která s nimi tancuje, cvičí i zpívá. Děti se vydovádí a naučí se spoustu nových her,

tanečních kroků, procvičí se v hrubé motorice. Ve čtvrtek se mají děti možnost seznámit s anglickým jazykem. Pod vedením paní učitelky Majky Exnerové zpívají anglické písničky, přehrávají různé scénky, poslouchají úryvky namluvené rodilými mluvčími. Pátek patří již tradičně keramice. Stále více dětí touží po společnosti Edity Musilové, která s dětmi vytváří krásné keramické výrobky a dárečky k různým příležitostem. V pátek dopoledne plaveme v krytém bazéně v Benešově. Doufáme, že se dětem u nás v mateřské škole líbí. Těší nás každý jejich úsměv a projev náklonnosti, i sebemenší pokrok je pro nás odměnou. Krásný předvánoční čas a ke zpěvu koled zvučný hlas jménem všech zaměstnanců MŠ přejí paní učitelky

Vendula, Blanka a Majka

Upozornění! Sběr víček pro Maximka Čejkovského stále pokračuje. Budeme moc rádi, když budete i nadále nosit víčka od limonád, džusů, mléka, aviváže atd., nic to nestojí a Maximkovi to pomůže. Všem děkujeme!

►► ZPRÁVY Z NAŠÍ KNIHOVNY ◀◀

Téměř pravidelně se v našem zpravodaji setkáváme s aktuálními informacemi z naší knihovny od Marušky Danielové – naší knihovnice. Jedno odpoledne jsem za ní zaskočila při půjčování knih. Byla jsem překvapená zájmem malých i dospělých čtenářů o knihy a počtem výpůjček. Čtenáři se nepřetržitě střídali a na nějaké popovídání se známými mnoho času nezbývalo. A to jsem nezažila provoz, když je v knihovně dílnička pro děti! V takové odpoledne se vystřídá ještě více návštěvníků

a bývá tu opravdu rušno. Od září se dílnička uskutečnila 6x, vyráběly se např. náramky z gumíček, lapače snů, náhrdelníky z korálků, stojánky na svíčku a plánuje se výroba adventních věnců.

Naše místní Ženíškova knihovna skutečně žije díky Marušce Danielové, díky její obětavosti, pracovitosti a šikovnosti a budme rádi, že ji máme.

Marie Boudová

Běh Voděradskými bučinami na 15 km

4. října t.r. se pořádal ve zdejších bučinách již 9. ročník tohoto náročného, ale stále více oblíbeného běžeckého závodu. Dokazuje to i stoupající účast, která letos dosáhla počtu 64, z toho 19 žen. Jen málokterý závod se může pochlubit tím, že třetinu závodního pole tvoří ženy. Účast by pravděpodobně byla ještě vyšší, ale na počtu závodníků se podepsala vlna viróz, která zasáhla i naše Louňovány. Ti letos přišli jen dva. Podzimně vybarvené bučiny potěšily i letos oko nejednoho romanticky založeného běžce a běžkyně.

Už jsme si zvykli na špičkové výkony každoročních účastníků, bratrů Frelichů, kteří i letos suverénně vyhráli v kategorii mužů nad 40 let a Martin Frelich i v celkovém pořadí.

Z Louňováků na sebe upozornil stále se zlepšující David Král. V ženách podala srdnatý výkon Vanda Kadeřábková-Březinová, která po vynikajícím výkonu vybojovala 1. místo.

Na závěr bych rád poděkoval za profesionální pomoc Katce Řehákové při organizaci závodu. Jubilejní 10. ročník proběhne příští rok 3. října 2015.

Bohumil Paleček

Odznak všestrannosti olympijských vítězů v Louňovicích

Další ročník OVOV (Odznaku všestrannosti olympijských vítězů) se letos konal 28. září opět na hřišti O.S.Sportklubu v Louňovicích u lesa. Snad už standardně nám počasí přálo a mohlo se začít. Ti, kteří si vyzkoušeli minulé soutěžení, už věděli, co je čeká. To, že přišli znovu vyzkoušet a porovnat loňské výsledky, vidím jako zásadní a motivační pro ostatní, kteří stále váhají.

Tyto sportovní soutěže jsou stále ještě v začátcích, a s tím se pojí určitá míra nedokonalosti v organizaci. Přes všechny drobné nedostatky ze začátku, byla akce rozjetá na plné obrátky a všichni se zapálením soutěžili s plným nasazením.

Všichni zdolali veškeré disciplíny a některé nebyly vůbec jednoduché. Jen tak pro zajímavost si vyzkoušejte

skákat přes švihadlo 2 minuty v kuse. Když jsme byli malí, nepamatuji si, že bychom s tím měli zásadní problém. Skákali jsme jako o život. Ale časy se mění a všechno se nějak změnilo. Tím ale nechci říct, že by to bylo špatné, vždyť všichni Ti, co předvedli, že to jde, byli úžasní a dokázali zdánlivě i nemožné.

Jedinci, kteří sportu neholdují, ale chtěli podpořit svoje ratolesti, si zaslouží obdiv. Byli svým dětem nebo sourozencům příkladem a inspirací. A to rozhodně není málo, protože ti malí vidí ve svých vzorech to, že sportovat je normální stejně jako překonávat sám sebe.

Například rozmezí výkonů na švihadle bylo 37-227... To je úctyhodné, ne? Ale klobouk dolů, všichni tomu dali maximum.

Proběhly také další disciplíny, jako trojskok, skok do dálky, hod míčkem, hod medicinbalem a všechny ostatní, co již bylo napsáno v minulém čísle.

Dala by se vyzdvihnout ještě jedna disciplína, a to běh dospělých nebo rodičů (teď nevím do jaké kategorie je přiznat), prostě běh na 1000 m.

Pro některé to bylo velké překvapení, ale všichni do jednoho do toho šli naplno. Tato disciplína proběhla s velkými emocemi a byla překvapením i pro cyklisty jedoucí kolem.

Bylo to opět vydařené odpoledne. Za krásného počasí se soutěží zúčastnilo 10 týmů ve složení: rodiče a děti, sourozenci starší s mladšími, prarodiče s vnoučaty a další jiné formace.

I když akce trvala déle, než jsme plánovali, všichni vydrželi do konce s plným nasazením.

Pro první 3 místa byly připraveny krásné čokoládové medaile a pro všechny ostatní nějaké ty drobnosti.

Ale jak byli všichni úžasní, nešlo, aby nedostali čokomedaile všichni... Tedy všichni, na koho se dostalo. Někteří to oplakali, ale takový je život.

Vyhrát chtěli určitě všichni, ale letošní triumf a putovní pohár si odnáší Karel a Terežka Danielovi. Přejeme jim

i nadále hodně houževnatosti a píce. Oba byli opravdu skvělí.

Byla to pěkná akce a bude opět za rok.

Děkuji všem, co pomohli u jednotlivých disciplín a s organizací celé akce.

Božena Petruželová

Pétangue

28. října jsme opět hráli pétangue, na hřišti O.S. Sportklubu v Louňovicích. Byl to už šestý ročník.

Letos se sešlo 5 dvojic. Domluvili jsme se na pravidlech. Počasí nám opět přálo a turnaje se zúčastnilo i sluníčko a zůstalo s námi větší část odpoledne. Ke konci už nás sice opustilo, ale ve hře to určitě nevadilo, protože byla celkem napínavá.

V klasických pravidlech se hraje do 11 nebo do 13 bodů. Bylo ale odsouhlaseno 7 bodů.

Klání bylo napínavé. Ze začátku se zdálo, že to bude dlouhý souboj.

Přiznám se ale, že jsem neakceptovala hru do 7 bodů. Ale na moji omluvu a jen z toho důvodu, že tým Ládi Veselého (favorita minulých ročníků) tyto body zahrál velmi rychle a hra by velmi brzy skončila. A navíc pořád bylo krásně a atmosféra také.

Ale za pár okamžiků, začal adrenalin. Najednou byla 2 družstva se stejnými body a šlo jen o to, kdo dá ten zásadní poslední a výherní bod.

Vedle na travnaté ploše zkoušely děti hrát pétangue pod dohledem jednoho z rodičů. S opravdovým zápallem se do toho pustily. Měly k dispozici dětské barevné koule pétangue. Bylo jich ale více než koulí, a některým dětem jsme museli půjčit i ty naše těžké – kovové, jinak by možná vznikl problém a snad by to i narušilo naši hru. Děti byly ale moc šikovné a zvládly to. Dohlížející tatínek to zvládl také a musím říct, že velmi dobře. Samozřejmě, ten nejmenší bojoval o nejtěžší kouli. Ale poradil si s ní taky.

Celkově obě skupiny, jak dospělí tak i děti, si zahrály napínavou hru a strávili jsme společně příjemné odpoledne.

Po roce přibude na putovním poháru opět jméno Ládi Veselého. Nevím, jak to dělá, ale jde mu to. Závěr je ten, že jsme strávili aktivní, napínavé a lehce sportovní odpoledne.

P.S.

Zamysleme se ale, zda by pro někoho nebylo výzvou v příštím roce vyměnit jména výherců na putovním poháru.

Božena Petruželová

TJ Slávia

Vážení sportovní přátelé, sezona 2014/2015 se nám nachýlila do poloviny a je čas k rekapitulaci.

Náš klub se po víceletém období úspěchů zabydluje v nové soutěži. „A“ tým je od jara oficiálním účastníkem České fotbalové ligy, třetí nejvyšší fotbalové soutěže v republice. Nutno dodat, že jako nováček rozhodně nepůsobíme. Po odehraných 16 kolech soutěže, je tým na výborném čtvrtém místě s 31 body. Vstup nováčka do soutěže více než úspěšný. Velkou zásluhu na tom má trenérské duo Karel Jeřábek, Vasil Boev, kteří drží pevnou ruku nad přípravou, taktikou a herní prezentací našeho mužstva. Celkové poděkování patří celému realizačnímu týmu, jenž se stará o administrativu s chodem týmu

spojenou. Úspěšnost a předváděné výkony přilákali na náš stadiónek o poznání více diváků. Ze začátku bylo těžké se novému trendu přizpůsobit. Postupem času a i díky rychlému sledu utkání se nám za běhu podařilo vychytat všechny chyby. Nyní si odvážím tvrdit, že jsou služby, jak pro hráče, tak i pro diváky, na nejlepší úrovni v historii TJ Slávie Louňovice.

Bohužel u našeho „B“ mužstva se nám nepodařilo udržet výsledky z loňské sezony. V prvních jarních kolech bylo ještě vše v pořádku, předváděná hra ale hlavně i docházka hráčů. Nyní na konci podzimní sezony bylo mužstvo pro nedostatek hráčů nuceně odhlášeno ze soutěže. Trenér Novotný již nedokázal z torza hráčů poskládat konkurenci schopný tým. Výsledkově dvouciferné prohry nedodali herní pohodu nikomu. Proto

nadšence, kteří se malým fotbalistům věnují, protože v menších skupinkách se zlepšení herních dovedností dostaví rychleji. To samé platí i o mladší přípravce, která pod vedením Jana Kocka a Josefa Moravce sice kvůli horšímu skóre skončila v turnajích OFS Praha-východ ve skupině D na čtvrtém místě ze šesti, ale v pěti ze šesti turnajů se dokázala prosadit mezi tři nejlepší mužstva. Mnohem důležitější než výsledky je ale pokrok, který kluci v průběhu podzimu udělali. Máme zde nadějných fotbalistů, ale zlepšení zápas od zápasu je viditelné u všech.

se vedení Slavie rozhodlo k tomuto radikálnímu kroku. Co bude následovat po odhlášení je zatím ve hvězdách. Vedení Slavie bude o tomto problému vést diskuzi. O jejím výsledku a následných krocích budete informováni na našem webu (<http://slavia.lounovice.net>), nebo zde na stránkách Louňovického zpravodaje.

Tým Staré gardy dohrál další sezonu Posázavské ligy starých gard. Konečné umístění není bohužel ještě známo. Výsledky budou vyhlášeny na každoročním zasedání při účasti všech týmů a jejich hráčů v Sázavě 29. 11. 2014 od 19:00 v restauraci U Chechtáka. U týmu ukončili svou činnost dlouholetí hráči, funkcionáři a tahouni - Gusta Valeš a Petr Novotný st. Nástupci na jejich funkci budou vybráni později. O jejich jménech budete taktéž informováni.

Naše mládež v posledních letech nejen dosahuje pěkných výsledků, ale především se i početně rozrůstá. V současné době máme téměř 60 kluků a holek ve čtyřech věkových kategoriích (mladší žáci, starší příprava, mladší příprava a babyfoot), a pokud se pro příští sezonu podaří propojení s žáky Svojetic, tak konečně budeme mít i tým v kategorii starších žáků. Prvním krokem je zimní liga v Kolovratech, kde bude hrát společný tým mladších žáků Svojetic a Louňovic. Kluci všech kategorií (a nyní už i několik děvčat) trénují dvakrát týdně, navíc jim nově přibyl i pondělní tréninkový zápas, kde získávají důležité zápasové zkušenosti. Tato novinka se osvědčila na výbornou. Kromě toho proběhly i další organizační změny, které měly pozitivní vliv na vedení všech týmů mládeže. V neposlední řadě se i díky sponzorům povedlo zajistit krásné nové dresy pro všechny kategorie, za což jim patří veliký dík.

Babyfoot (ročníky 2008 až 2010) zatím nehrají registrované soutěže, ale už odehráli několik utkání a v zimě se zúčastní několika halových turnajů. Na dětech je vidět veliká chuť do hry, kterou jim vštěpují trenéři Jan Kock, Václav Horáček a Josef Moravec. Speciálně u této věkové kategorie je důležité, že se nám podařilo přitáhnout

Starší příprava je naše klíčová kategorie, protože zde dochází k přeměně fotbalového učeníka na vyšší úroveň. Zatím se nám to pod dohledem šéftrenéra Jana Paroulka, Michala Záboje a Romana Hájka daří na výbornou. Kluci nejen navázali na vynikající výsledek z minulé sezóny, ale dokázali posunout laťku ještě o kousek výše, protože na podzim vyhráli svou skupinu F. Pro jarní část sezóny se tak kvalifikovali do elitní skupiny šesti nejlepších týmů okresu Praha-východ! Kluci se můžou těšit na 30 těžkých zápasů s mužstvy Brandýsa, Říčana, Zelenče, Čelákovic a lepším z dvojice Radošovice/Kunice, což by mělo výrazně pomoci jejich dalšímu fotbalovému růstu. Mladší žáci doplácí na početně slabší ročníky 2002 a 2003, takže je doplňujeme starší přípravkou. Navzdory tomu se v průběhu podzimu pěknou kombinační hrou dokázali vyšplhat na první příčku, kterou sice neudrželi, ale i současné třetí místo je pěkné umístění. Nejsvětlejším okamžikem týmu Václava Štátného a Michala Záboje byl skvělý výkon a drtivé vítězství 8:2 na hřišti Úval - aktuální lídra tabulky.

Klademe důraz na kolektivní pojetí hry všech týmů, ale fotbal je i hra výrazných individualit, které nám zatím naštěstí nechybí. Naši kluci už jsou pravidelně vybíráni do okresních výběrů Prahy-východ. Vloni to byli za ročník 2002 Dominik Závodný a Štěpán Pařízek. Letos se utvářely výběry ročníků 2003 a 2004. Za ročník 2003 nastoupili Tobiáš Fišer, Jan Mládek a Šimon Rulc. Do výběru ročníku 2004 se prosadili další tři hráči - Michal Záboj, Jan Novotný a o rok mladší Matyáš Tomek. Navíc se oběma výběrům podzimní meziokresní turnaje povedlo vyhrát, a pokud to na jaře ve druhém kole turnajů zopakují, tak si kluci zahrají krajské finále na Strahově.

Tradiční sportovní ples TJ Slavie Louňovice je plánován na 31. 1. 2015. Bude se konat v Hotelu u sv. Huberta. Všichni jste srdečně zváni.

*Za Slavii Louňovice předseda klubu Petr Novotný
(část o mládeži: Jan Paroulek, hlavní trenér mládeže)*

SP po závěrečném turnaji okresního přeboru Prahy-východ ve Struhařově dne 2.11., kde kluci obsadili 1. místo a celkově vyhráli svou skupinu. Tímto postoupili do jarní elitní skupiny nejlepších 6 týmů okresu z celkového počtu 34.

MP po závěrečném turnaji okresního přeboru Prahy-východ v Kunicích dne 9. 11., kde kluci obsadili 3. místo a celkově na podzim skončili 4. ve skupině.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ KE KULATINÁM, PŮLKULATINÁM A VŠEM NAROZENINÁM PO 80:

LEDEN 2015

* Karolína Adelová, Blanka Králíková, Karel Rücker, František Krákora

ÚNOR 2015

* Alena Rančáková, Magdalena Bulínová, Božena Čápková

BŘEZEN 2015

* Miroslava Hodová, Marie Dicková, Růžena Valešová, Jana Lešlová,
Věra Janošíková

Z HISTORIE OBCE

POMNÍK PADLÝM VE SVĚTOVÉ VÁLCE

Na bojištích a v lazaretech Světové války zahynulo sedm louňovických občanů. Všichni v uniformě c. a k. rakousko-uherské armády. Památka na padlé sousedy a přátele byla živá zejména ve Sboru dobrovolných hasičů (založen 1905), nejen jako jediném místním spolku a současně jediné „mužské“ organizaci v obci, ale v neposlední řadě také proto, že většina z členů sboru se v uniformě rakouské či někteří později legionářské, války přímo účastnila a jeden z nich - Jaroslav Šindelář - ve válce zemřel. Bylo tak přirozené, že myšlenka postavení pomníku padlým vznikla právě ve sboru.

Hasičský sbor ve 20. letech prožíval svou konjunkturu. Jeho velitelem byl Jan Henc (kamenický mistr, čp. 33), náčelníkem Václav Šindelář (kameník, čp. 61), jednatelem Josef Burian (obchodník, čp. 43). Sbor měl přes dvě desítky činných členů, další přispívající, existoval dívčí odbor, divadelní kroužek, pořádala se veřejná cvičení v obci i v jejím okolí, sbor se účastnil celostátních hasičských sjezdů. Návrh na

zhotovení pomníku padl na výroční schůzi sboru konané dne 27. 7. 1925. Pozdější zpráva uvádí navrhovatelem konkrétně velitele Jana Hence. Sbor „úkol na sebe vzít“ přijal a rozhodl pomník postavit a uspořádat příští rok, dne 26. 7. 1926, jeho slavnostní odhalení. Datum samozřejmě nebylo vybráno náhodně. Tento den sbor každoročně pořádá anenskou zábavu (věneček), stej-

ně jako tomu bylo roku 1914, kdy do vsi dorazila zpráva o mobilizaci a zábavu ukončila. Na první mobilizační výzvu byla povolána většina členů sboru a ten přerušil na dobu války činnost. V povědomí členů sboru, ale i ostatních obyvatel Louňovic, bylo právě toto datum chápáno jako počátek války. Jelikož sbor nedisponoval dostatečnými finančními prostředky, bylo rozhodnuto uspořádat v obci sbírku. Sbor by ze svých prostředků posléze doplatil zbytek nákladů.

O místě budoucí stavby pomníku muselo být rozhodováno v součinnosti sboru a obce. Jednání nepochybně usnadňovalo personální propojení obou institucí. V zápisech obecního výboru však žádné takové jednání zaznamenáno není. Místem výstavby pomníku byl zvolen svah pod zvoničkou na křižovatce hlavních komunikací procházejících obcí. V souvislosti s tímto místem byla nedávno uvažována lokalizace patrně dřevěného kříže, zaznamenaného na dolní návsi roku 1841 a naposledy v těchto místech nepřímo zmíněného

Václav Krákora, sedlák z čp. 4, první padlý z Louňovic

roku 1920. Tím by došlo k nahrazení v minulosti užívaného symbolu symbolem novým. Je jednoznačné, že významem exponovaný prostor obce, s možným předchůdcem v podobě kříže, převyšovaný tělem zvoničky, dostával zvažovaným postavením pomníku novou roli, jednoznačně se svolením a podporou celé obce. Tím mohla být současně demonstrována idea českosloven-

ské státnosti, byť jak níže uvidíme, výsledná podoba pomníku nakonec žádný z tehdy běžně na pomnících užívaných státních symbolů (např. iniciály „ČSR“, státní znak, lev) neobsahovala.

Do konce roku byl sborem shromážděn „značný základ“. Sbírka nakonec vynesla 1290 Kč, což však byla jen asi třetina pozdějších nákladů. O tom, že hasičský sbor postavení pomníku považoval za vlastní záležitost, svědčí fakt, že obecní úřad, jehož starostou byl tehdy jednatel sboru Josef Burian a v zastupitelstvu zasedali jeho další členové, na postavení pomníku přes finanční náročnost neparticipoval. Teprve 17. 4. 1926, když bylo vidět nedostatečný výnos sbírky, se zastupitelstvo oficiálně připojilo k návrhu hasičského sboru a darovalo do sbírky 100 Kč. Na jaře 1926 sbor započal s úpravami terénu nad křižovatkou. Zemní práce vykonávali členové sboru, povozy k dopravě materiálu zdarma poskytl Jan Henc. Lze jen předpokládat, že z žernovského lomu Jana Hence pochází i samotný žulový monolit. Upraveno bylo i okolí pomníku. Původně asi plynulý svah, částečně obezděný tarasem byl snížen, mezi vrškem se zvoničkou a budoucím pomníkem vznikla žulová zídka, vršek snižujícího se tarasu okolo pomníku byl opatřen obrubou a zůstal směrem do křižovatky otevřen přístupnou šíjí. Kamenické a zednické práce v tomto případě zadala přímo obec Janu Granátovi, kterému také zaplatila materiál. Okolo pomníku byl vztyčen drátěný plůtek s vrátky, ke kterým vedly tři žulové schody. Za plůtkem byla v budoucnosti udržována zahrádka, starat se o ni připadlo nájemnici obecní pastoušky Kateřině Šindelářové, což se následně stalo i povinností dalších nájemců až do 50. let.

Základem pomníku byl hrubě opracovaný žulový monolit nepravidelného lichoběžníkového průřezu. Šířka čelní strany dosahuje ve spodu téměř 1 m, v horní třetině se zužuje a tvoří k levé straně zašpičatělý vrchol. Celková výška 2,25 m. Ve spodní části (do výše 0,4 m) je rýhováním naznačena iluzivní podezdívka, širší rýhou oddělená od hlavní části pomníku. Uprostřed plochy, jen hrubě upravené, je vytesáno lůžko pro desku o rozměrech 0,5 x 1,0 x 0,03 m. Mezi dělicí rýhou a spodní hranou lůžka byla jemněji opracovaná plocha (0,5 x 0,15 m) s vytesanými roky „1914–1918“. Nad horní hranou lůžka byla provedena jemně opracovaná, 0,16 m široká páska s vytesaným nápisem „**V UPOMÍNKU / PADLÝM VOJÍNŮM**“ (výška písma 0,04 – 0,05 m). Podobně jako pravděpodobně i písmena nápisu pod deskou, bylo i zde písmo zvýrazněno černou barvou, jak je dokladováno fotografiemi. Původní deska byla pravděpodobně vyrobena ze silnějšího černého skla. Na ní bylo vlevo zlatým písmem kapitálkou menším písmem jméno a pod ním větším písmem příjmení padlého, vpravo byl zasazen porcelánový medailon se zlatou obrubou a s portrétní fotografií padlého. Jména padlých: „**Václav KRÁKORA / František POKORNÝ / Antonín TŮMA / Bedřich ŠINDELÁŘ / Jaroslav ŠINDELÁŘ / Václav ŠINDELÁŘ / Josef ŠINDELÁŘ**“.

V určený den, 26. 7. 1926, byl pomník slavnostně odhalen. Zápis Josefa Buriana v Pamětní knize hasičského sboru praví: „Dne 26. července památník slavnostně za účasti okolních sborů a legionářů odhalen. Toho dne seřadily se hasič. sbory na krajní části obce (patrně na Hoříčkách), odkud průvodem za zvuku smutečních pís-

ní hudby, odebral se na místo, kde památník byl postaven. Na místě u památníku, sešlo se mnoho obecnstva, ku kterým promluvil o významu postavení památníku padlým občanům pan Saibrt z Mukařova (závodčí četnické strážnice Ladislav Saibert) a p. učitel Balej (učitel v Praze Jan Balej, spolumajitel čp. 1). Po přednášce, zapění národních písní a zahráním státní hymny, památník slavnostně odhalen a po doslovu starosty obce, odevzdán památník v ochranu veřejnosti.“ Obec pro tuto příležitost zakoupila slavnostní věnec. Večer se pak konala v hostinci „U Kesnerů“ v čp. 21 tradiční hasičská (anenská) taneční zábava. Po vyúčtování nákladů (3.758 Kč), odečtení výnosu sbírky a kulturních akcí pořádaných sborem ve prospěch pomníku (2.054 Kč), povstal hasičskému sboru dluh ve výši 1.704 Kč. Sbor zprvu hodlal uhradit tento schodek z výnosů pořádaných zábav a divadelních představení, vzhledem ke zdlouhavosti zvažoval i výpůjčku z Raiffeisenky v Mukařově. Nakonec bylo rozhodnuto vzít peníze z pohřební pokladny sboru a postupně je bezúročně splácet. Tak bylo nakonec úspěšně provedeno a dluh byl do roka vrácen zpět. Části přispěl ze své pokladny i obecní úřad, který přenechal sboru výnos z dávky z letních hostů roku 1926 – 280 Kč.

Náklady na stavbu pomníku, zapsané pokladníkem sboru Janem Tůmou (kameník, čp. 62):

Kámen a jeho opracování	1500 Kč
Deska s podobenkami	800 Kč
Plůtek	500 Kč
Dělníkům při úpravách okolí	250 Kč
Schody k pomníku	200 Kč
Zedníkovi	200 Kč
Stavební kámen	100 Kč
Cement a vápno	68 Kč
Doprava desky	40 Kč
Celkové náklady	3758 Kč

Pomník plnil funkci společenského centra nového významu, spojeného s československou státností. Pokud nám prameny dovolují zjistit, soustředily se k němu významnější akce v obci pořádané jak hasiči, sportovním klubem tak i případně obecním úřadem - známa je např. fotografie rekrutů z 30. let před pomníkem. Jedinou drobnou proměnou patrně prošlo ukládání věnců. Na nejstarším dochovaném snímku pomníku z přelomu 20/30. let je ještě věnec položen na zašpičatělý vrchol pomníku, snímky z 30. let již dokumentují věšení věnců na bronzový hranolek vlevo dole u desky. Význam si pomník uchovával i po roce 1945. Při různých výročích byl zdoben věncem, obvykle zhotovovaným místním zahradníkem Josefem Křenařem. V polovině 50. let ještě doznalo úprav okolí pomníku. Nízká žulová zídka s obrubníkem vyrostla i před vstupní šíjí, do ní byly zabudovány ony 3 žulové schody. Vznikl tak pravidelný lichoběžníkový útvar, jehož přední 3 strany tvořily plynulou nízkou zídku, opatřenou svrchu obrubníky, zadní vyšší stěna oddělovala prostor od plochy se zvoničkou. Původní plůtek před pomníkem zůstal, ale přestala být udržována zahrádka. Ještě roku 1956 je fotograficky dokumentován tradiční průvod Louňovicemi od Hoříček na hřiště, jako úvod okrskového hasičského cvičení.

Čestná stráž při ozdobeném pomníku hovoří o stále živé tradici tohoto objektu.

V 60. letech se nicméně na pomník začalo pohlížet více jako na starou památku, než na živý symbol. Na přelomu 60/70. let došlo k poničení pomníku - byly rozbity medailony s portréty padlých a byla naštěpnuta deska se jmény. MNV Louňovice jednal o obnovení (před 12. 8. 1971), ale nic se nerealizovalo, opravil se jen zanedbaný plůtek. S blížícími se oslavami 30. výročí osvobození bylo rozhodnuto poničený pomník rekonstruovat a zároveň přemístit do parčíku s lipami proti hostinci na Horní návsi. Jednáno o tom bylo na schůzi rady dne 27. 7. 1974 (předseda MNV Josef Hejl). V březnu roku 1975 se jednalo o zhotovení jednoduché desky ve Svojeticích. Výsledně ale byla použita mosazná deska menších rozměrů (cca 0,46 x 0,96 m), do lůžka připevněná pomocí čtveřice nýtů. Nápis na desce získal novou podobu: „**OBEČ / LOUŇOVICE / V UPOMÍNCE / SVÝM / PADLÝM / VE VÁLKÁCH / 1914-1918 / 1939-1945**“. Snad někdy v květnu nebo červnu byl pomník přemístěn a byly zbudovány pilířky ohrazení, celkové úpravy však oproti plánu dokončeny nebyly ani do konce roku a k dohotovení nového areálu došlo až v roce 1976. Někdy v této době, pravděpodobně v souvislosti s uvedeným přemístěním pomníku po stranách deskového lůžka vznikla diletantsky zhotovená data - nahoře po stranách svisle „1914“ a „1918“ a dole nad dělicí ryskou vodorovně „1938“ a „1945“. Přemístění pomníku, jeho

zakomponování do nového prostoru a upravený nápis, posunuly funkci pomníku od pomníku konkrétních padlých v 1. světové válce do polohy pietní památky na oběti obou válečných konfliktů ve všeobecném smyslu. Tím byla sice zvýšena jeho „použitelná“ hodnota pro dobové chápání (či spíše ideologické potřeby), ale překroucen byl jeho původní účel. V 80. letech došlo k nahrazení mosazné desky deskou z černé leštěné žuly. Nová deska byla tentokrát upravena na celou šířku deskového lůžka, z nepochopitelných důvodů byl ale odsekán spodní nápis 1914 - 1918 a deska byla usazena až k dělicí rýze (má tedy rozměry 0,5 x 1,15 m). Nápis zůstal stejný, písmo zlatené, ve spodní části přibyla (?) lipová větévka s lístkem. Koncem 20. století došlo opět k poškození desky - ta byla viníky pořízena nová ve stejné podobě. Tak existoval pomník i jeho areál do roku 2007.

V souvislosti s oslavami 600 let obce bylo rozhodnuto o návratu pomníku padlých pod zvoničku. Po více než třech desetiletích se tak pomník na jaře 2007 vrátil na své původní místo. Zadní část pomníku byla zakomponována do tehdy opravovaného tarásku pod zvoničkou, oprav doznaly i zidky kolem pomníku. V současnosti se jedná o obnovení původní podoby pomníku - desky se jmény a medailonky Louňováků padlých v prvním celosvětovém konfliktu.

Otto Krutský

LOUŇOVÁCI VE SVĚTOVÉ VÁLCE (3.)

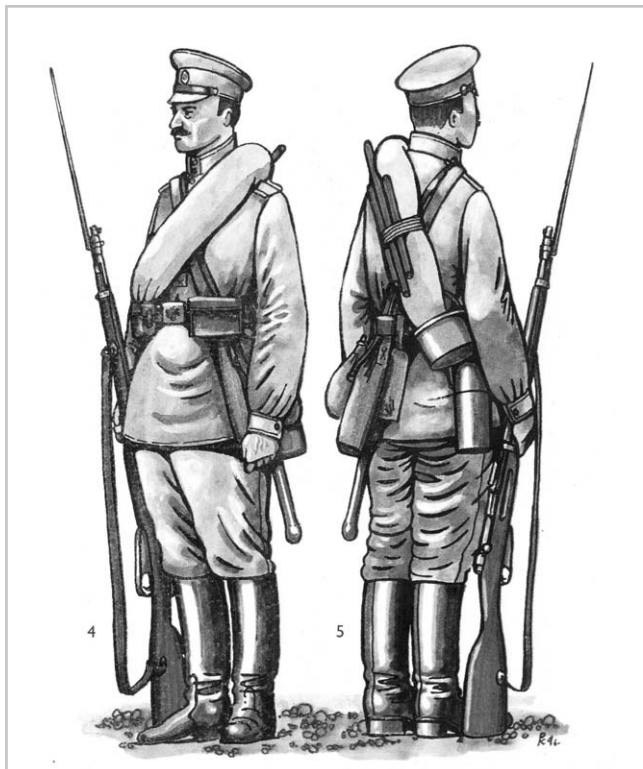
Legionáři v Rusku

Idea formování zahraničních dobrovolnických jednotek, bojujících proti monarchii, povstala nezávisle jak mezi ruskými tak francouzskými Čechy vzápětí po vypuknutí války. V Rusku tomu slovanofilská nálada více přála, množství Čechů se zde v minulosti usadilo a v srpnu 1914 byl z dobrovolníků sestaven samostatný prapor o čtyřech rotách (1100 mužů, 700 Čechoslováků). Vešel

do dějin jako „Česká družina“. Prapor byl ustaven v Kyjevě s ruským velením a v říjnu odešel na frontu. Zde byl po menších oddílech přidělován ruským jednotkám a prováděl výzvědnou a propagační činnost. V létě 1915 Česká družina sváděla ústupové boje po rakousko-německém průlom u Gorlice a v říjnu 1915 byla rozšířena o druhý prapor, který na přelomu let 1915/1916 vystřídal

Pravděpodobně 2. rota 2. pluku, 1918 (archiv rodiny Kafkových)

Výstroj ruského legionáře 1917-18

ve výzvědné činnosti na frontě ostřílené starodružiníky. V té době již rotám veleli zpravidla čeští důstojníci, čeština byla zavedena jako „plukovní řeč“ a co bylo nejdůležitější - nově bylo povoleno přijímat do řad družiny zajaté Čechoslováky.

Čs. zajatce se po intervencích krajanů podařilo umísťovat do vybraných táborů a bylo jim umožněno pracovat v rolnických hospodářstvích a zejména v továrnách či dolech, kde byli jako odborníci vítáni. V říjnu 1915 bylo povoleno přijímání zajatců i do čs. jednotky, byť jejich uvolňování např. z vojenských podniků nebylo bez překážek. Nejednalo se o bezvýznamný mezník - v ruském zajetí se v letech 1914-1917 ocitlo na 250000 Čechoslováků! V lednu 1916 tak mohl vzniknout záložní prapor, v únoru 1916 byl ustaven 1. čs. střelecký pluk, v dubnu 1916 Československá brigáda, složená z 1. a nově utvořeného 2. střeleckého pluku. V době letní „Brusilovy“ ofenzívy oba rozptýlené pluky pokračovaly v tradiční výzvědné činnosti, v březnu 1917 brigádu rozšířil nový 3. střelecký pluk (celkem 7300 mužů). Brigádu v létě 1917 navštívil za svého pobytu v Rusku i T. G. Masaryk. Část brigády byla v době neúspěšné „Kerenského“ ofenzívy nasazena, tentokrát již jako řadová jednotka, u Zborova. Úspěch při útoku na rakouské pozice dne 2. 7. 1917 se stal legendou, přestože vývoj války na východní frontě již zvrátit nemohl.

Mezitím se soustředili noví dobrovolníci z řad zajatců z 1. - 4. pluku byla utvořena v srpnu 1917 I. čs. divize a z nově postavených 5. - 8. pluků v září 1917 II. čs. divize. V říjnu tak vznikl čs. armádní sbor, v jehož rámci vznikaly další sborové útvary, včetně dvou dělostřeleckých brigád. Koncem roku 1917 československé vojsko představovalo téměř 40000 mužů, kteří byli v lednu 1918 prohlášeni autonomní součástí francouzské armády. A přeprava do Francie se stala, poté co sovětské Rusko uzavřelo s centrálními mocnostmi mír, dalším krokem.

V březnu 1918 mu předcházely boje s němcí, postupujícími Ukrajinou (Bachmač), v dubnu dorazil první železniční transport do cílového Vladivostoku. Zadržovací taktika sovětů a v květnu incident v Čeljabinsku síly československého vojska, částečně odzbrojeného a rozptýleného na 5000km transsibiřské magistrály přivedly k „vystoupení“ a rozhodnutí probít si cestu domů. Počala dvouletá „anabáze“. Od června byla celá magistrála v moci Čechoslováků, legionáři úspěšně bojovali se sovětským vojskem v jejím širokém okolí. V létě 1918 byla z dalších dobrovolníků postavena III. čs. divize (9. - 12. střelecký pluk), postaveny 2 jezdecké pluky. Početné čs. síly, ovládající strategický prostor nově vznikajícího státního útvaru, se tak staly důležitou součástí plánů Dohody na intervenci do sovětského Ruska. Byly tak samy o sobě významným politickým nástrojem v rukou zahraničního odboje.

Na podzim 1918 se začala karta na Sibiři obracet a zmobilizované sovětské vojsko nabývalo převahy. Čs. jednotky ale předávaly získané pozice armádě protibolševických vůdců. Krizovou situaci mezi roztrpčenými legionáři přijel řešit i M. R. Štefánik, ministr války nového Československého státu. Činnost legií se poté soustředila více na strážní a hlídkovou činnost, stále se však účastní i drobných bojů. Koncem roku 1919 započala námořní evakuace, v únoru 1920 bylo po téměř dvouletém nepřátelství podepsáno s Rudou armádou příměří a legionáři počali vyklízet pozice na východním úseku magistrály. Z Vladivostoku bylo celkem vypraveno 42 lodních transportů, poslední z nich vyplul v září 1920. Přepraveno bylo 56 500 vojáků. Celkem 4120 Čechoslováků položilo na pouti od Karpat po Vladivostok své životy v ruské zemi.

Rekruti z Louňovic před pomníkem, rok 1937

Do řad ruských legií vstoupilo 12 obyvatel Louňovic. Z nich 8 rodáků, 3 přistěhovalí a 1 vojenský penzista. První čtveřice se sice přihlásila v létě a na podzim 1916, do řadových jednotek se ale dostávali až ve druhé polovině roku 1917. Slavné zborovské bitvy se mohl účastnit patrně jen jediný z nich. Roku 1917 rozšířili jejich řady další dva, poslední pětice se k legiím přidala až na jaře a v létě 1918, v době počátku bojů se sověty. Jejich bojové aktivity tak byly většinou spojeny s pobytem na magistrále.

Pokračování o osudech jednotlivých legionářů bude v příštím Louňovickém zpravodaji.

Staromilci

Divadlo Dipona

Zima klepe na dveře, nasazujeme čepice a rukavice, hospodyňky oprašují recepty na cukroví... Nás, členy Dipony, hřeje pocit, že se můžeme pochlubit, co se za poslední dobu podařilo upéct nám.

11. 10. se pokusili DS Bozděch z Vršovíc a jejich strašidla vylekat naše malé diváky. Ale děti, zvláště pak ty, co pravidelně navštěvují naše sobotní pohádková odpoledne, už v divadle viděly leccjaké potvůrky a bubáky, takže Líná strašidla neměla šanci. Děti z představení odcházely s úsměvem.

18. 10. jsme divadelní představení pro děti z technických důvodů přesunuli do nedalekých Kozojed. Velmi nás potěšilo, že naši věrní diváčky si cestu za pohádkou našli i tam. Kdo přijel, jistě nelitoval. Kozojedské jeviště zažilo pravý, nefalšovaný kočičí muzikál MŇAU! v podání pražského Divadla Máj.

25. 10. konečně došlo i na večerní představení pro dospěláky. Vsadili jsme na tutovku a vyplatilo se to. Zcela zaplněný sál baval kouřimský soubor Mršta Pršta svou gangstersko-stepařskou komedií Někdo to rád... (horké?). Odměnou jim po zásluze byl dlouhý, bouřlivý potlesk.

8. 11. zahájilo listopadový program Hynkovo hravé divadlo z Litoměřic. Kouzelně zpracovaná bajka Návštěva u Adonise vzbudila nadšení nejen u dětí, ale i u dospělých.

22. 11. jako vždy česká klasika potěšila – Poštácká a vodnická pohádka v podání souboru A-Z Divadlo Milovice.

Jsme opravdu velice rádi za opakovaně vysokou návštěvnost na představeních, což nám potvrzuje smysl našeho snažení o pozvednutí kulturního dění na vesni-

cích a možnost ukázat nejen dětem, že zábava se najde i mimo obrazovky. Podařilo se nám například děti získat pro nyní již pravidelnou soutěž o nejhezčí obrázek s tématem z předchozí pohádky. Každý malíř či malířka získá sladkou odměnu a po představení jsou vždy vybrány tři dílka odměněná potleskem od ostatních a volnou vstupenkou na další představení. Všechny obrázky pečlivě uschováváme pro velké mikulášské losování o ceny.

Organizace pravidelných představení nám sice zabírá i náš vlastní volný čas, ale aby to nevypadalo, že se chlubíme jen cizím peřím, i my Dipoňáci se dostaneme na jeviště. V listopadu jsme například, můžeme říci, že se ctí, odehráli naši pohádku Čert a Káča pro říčanské děti na tradičním divadelním festivalu Šatopletův podzim. V lednu nadcházejícího roku nás čeká účast na vyhlášené akci pro ochotnické soubory Karlínské jeviště, kde představení sledují nejen diváci, ale i přísné oko odborné poroty. Tak nám držte palce!

Ve fázi výroby se nachází naše nové představení pro dospělé diváky – komedie Piskejte pro Viktora. Text Johna Patricka starý přes 40 let, který jakoby aktuálně reaguje na dnešní politiku. Ale nebojte, více než politiky si užijete humoru a nadsázky.

Těšíme se na vás všechny, malé i velké a na společné zážitky na jevišti v hotelu U sv. Huberta. Již nyní jsou naplánované tituly jako Poprask na laguně či legendární Mrazík a další hry, které pečlivě vybíráme, tak abychom vás i v roce 2015 potěšili, pobavili a získali pro naši srdcovou záležitost – divadlo.

Petra Krutská

Zahrada v zimě.

Když slétnou listy a napadne sníh, vyniknou stromy a keře se zajímavě tvarovanou korunou a objeví se i půvabné detaily, které jsme po většinu sezóny nevnímali. Mezi okrasnými dřevinami se najdou i takové, které mají co nabídnout i v nejtěžší zimě.

Obzvláště cenné jsou stromy a velké keře, které zaujmou malebným vzrůstem. Tak poutají pozornost i po opadu listů a po celý rok poskytují zahradě osobitou strukturu.

Jsou mezi nimi běžně pěstované dřeviny, které bez potíží prospívají v našich podmínkách. Doporučení zaslouží krásně větvená koruna javoru dlanitolistého, muchovníku, šácholanu Soulangeova a hlošiny úzkolisté. Překonat je může svída japonská a svída sporná s výrazně poschodovitě uspořádanými větvemi.

Prostor zasněžené zahrady probarví stromy a keře, které v zimě kvetou. Číslem jedna je vilín. Jeho čárkovité žluté nebo oranžové korunní lístky od prosince do dubna odolávají nízkým teplotám (do - 100C). Během tuhých mrazů se svinou a otevřou se teprve, když začne teplota opět stoupat. Při mírném průběhu zimy se už v prosinci se svými barevnými květy přihlásí také zimnokvět. Víšeň chloupkatá a kalina bodnanská kvetou dokonce už od listopadu. V lednu, častěji však v únoru, se otevírají jasně žluté květy jasmínu nahokvětého spolu s jemně žlutými hrozny lískovnicku chudokvětého, jehož květy připomínají květy prvosenek.

U plodů lze stěží odhadnout, jak dlouho na stromech nebo keřích vydrží. Nezáleží to totiž jen na počasí, ale i na apetitu drobného ptactva. Pokud je nabídka potravy v okolí bohatá, je naděje, že rakytník, cesmína, krásnoplodka, růže, skimmie i pámelník si své plody uchovají dlouho do zimy.

Nápadná kůra zdůrazňuje zimní vzhled některých dřevin. Obzvláště intenzivně září svídy a vrby, stejně jako okrasná střemcha a olše šedá. Z velkých dřevin má nepřehlédnutelnou skvrnitou kůru platan javorolistý.

Významně se v zimní zahradě uplatňují i jehličiny a neopadavé dřeviny jako je zimostráz, rododendrony, cesmíny, karmélie a další.

Mariana Procházková

Kostely v našem okolí – Český Brod

Kdo by očekával, že v sedmitisícovém Českém Brodě najde katolických kostelů několik, bude zklamán. Město bylo sice založeno jako město biskupské pražským biskupem Janem I. už ve 12. století, ale sloužilo především k ochraně brodu přes říčku Šemberu. Vedla tudy tenkrát tak zvaná Trstenická stezka, která spojovala Prahu s jižní a východní Evropou. Původní název obce byl Brod, později Biskupský Brod, teprve od 14. století, po vzniku Německého Brodu, je užíván název Český Brod. Za arcibiskupa Arnošta z Pardubic získala obec městská práva, roku 1437 byl Český Brod povýšen na svobodné město královské. Po polovině 14. století, za Leopolda I., bylo město opevněno a části městského opevnění jsou zachovány do dneška. Městské hradby měly původně 3 brány a 18 bašt. Do dnešních dnů je dochováno předbraní Kouřimské brány, ale Pražská a Liblická brána byly zbourány v 19. století.

Historickému jádru města vévodí děkanský kostel sv. Gotharda. Kostel byl původně románský, byl založen už v 30. letech 12. století. Ve 14. století byl přestavěn na trojlodní gotickou baziliku s dvěma věžemi. V husitských válkách kostel v r. 1421 vyhořel. Byl pozdě goticky opraven, ale vyhořel znovu v r. 1510. Kolem roku 1615 byl kostel obnoven renesančně a v letech 1765-1782 byl přestavěn barokně. Autorem barokní přestavby byl Jan Josef Wirsch. Zatímco renesanční přestavba změnila ráz gotického kostela jen nepatrně, barokní přestavba podstatně změnila vnější gotickou podobu této žlodní

baziliky. Průčelí s dvěma věžemi bylo zbořeno a byla postavena pouze jedna věž nad středem kostela. Z románského kostelíka se dochovaly pouze malé zbytky zdí, z gotické baziliky se dochoval presbytář (kněžiště) s křížovou klenbou a obvodové stěny lodí. Znovu byl kostel upraven v roce 1912 podle plánů Františka Mikše a ještě v letech 1935-36. Naposledy byl upravován v letech 1992-94. Tehdy bylo nalezeno v sakristii románské okno. Vnější fasáda kostela byla důkladně opravena v letech 2011-2012. Průčelí kostela je trojdílné, členěné nikami se sochami sv. Václava a sv. Ludmily. Na římsě jsou sochy sv. Gotharda a sv. Jana Křtitele. Z vnitřního zařízení je hodnotný především rokokový hlavní oltář, pochází z roku 1781 a vznikl podle návrhu Františka Ignace Platzera. Po stranách hlavního oltáře stojí sochy sv. Petra a Pavla v životní velikosti. Na severní straně presbytáře je cenný obraz Kristova křtu z 2. poloviny 16. století. V roce 2012 vysílala televize Noe z kostela sv. Gotharda přímý přenos mše svaté.

U kostela, v rohu bývalého kostelního hřbitova, stojí 40 metrů vysoká goticko-renesanční zvonice. Postavil ji v letech 1578-1580 kameník Pavel. Je to dvoupatrová kamenná budova z hranolových kvádrů s hrotitými okny a jehlancovou střechou. Ve zvonici je zavěšen zvon Marie z roku 1689 od náhodského mistra Jeremiáše Schrottera. Zvon je vysoký 70 cm a váží 650 kg. Je nejmenší z původních tří raně barokních zvonů. Do zvonice se vchází renesančním portálem, v přízemí kdysi býval byt zvoníka.

Kostel Nejsvětější Trojice byl postaven městskou radou jako hřbitovní kostel v letech 1560-62 za městskými hradbami. Je to jednolodní renesanční stavba čtvercového půdorysu, presbytář je trojboký. Hřbitov byl na břehy Šembery přenesen od kostela sv. Gotharda. V roce 1556 byla postavena kolem hřbitova zeď se vstupní branou. Dnešní podoba kostela je z roku 1613. V tomto roce byla loď zvýšena do dnešní výše. V západním průčelí se dochoval portál z roku 1560 s nástavcem z roku 1585. Cenná je venkovní kamenná renesanční kazatelna z roku 1585 od Wolfa Schultesse z německého Plavna. Stojí na zdobené hranolové noze. Horní část kazatelny je zdobena kamennými reliéfy Kalvárie a Zmrtvýchvstání. Kazatelnu nechala na své náklady postavit místní pivovarnice Marta Valšová. V roce 1929 restauroval kaza-

telnu sochař Bohumil Přeučil z Prahy. Poslední oprava kostela proběhla v roce 1953. Od té doby slouží kostel jako modlitebna Českobratrské církve evangelické. Bohoslužby se zde konají každou neděli v 9,30.

V rohu bývalého hřbitova stojí rovněž zvonice. Je čtyřboká s dřevěným patrem. V době fungujícího hřbitova sloužilo přízemí zvonice jako márnice. Dnes slouží zvonice jako klub Zvonice, provozovaný občanským sdružením Leccos.

Ve městě býval ve středověku ještě třetí kostel. Byl centrem kapucinského kláštera, který založil spolu se špitálem pro 12 chudých a nemocných v roce 1359 pražský arcibiskup Arnošt z Pardubic. Kostel sv. Máří Magdaleny

přiléhá jižní stěnou ke špitálu. V roce 1619 byl kostel renesančně přestavěn, ale roku 1628 byl zničen požárem. Dlouhá léta ležel v troskách, obnoven byl až v letech 1711-21. Josef II. nechal v roce 1785 klášter zrušit, kostel odsvětit a přeměnit v sýpku. V letech 1954-59 byl podle plánů architekta Josefa Petru objekt adaptován a měl být přeměněn ve výstavní síň, ale už roku 1960 byl změněn ve skladiště a později přeměněn na autodílnu. Tomuto účelu sloužil kostel až do roku 2003, kdy byl dán do prodeje. V současné době je v soukromých rukách a slouží jako depozitář historických vozidel a bývalý klášter slouží k obytným účelům.

Božena Homolková

■ ■ ■ ■ ■ KAM NA VÝLET ■ ■ ■ ■ ■

Říčany – centrum

Zatím se zima nechystá chopit vlády a podzim je nebývale teplý, ale sychravé a stále kratší dny se už brzy o slovo přihlásí. To ale není důvod vzdát se procházek nebo i celodenních výletů. Obojí vám mohou nabídnout nedaleké Říčany. Ve všední dny se můžete ráno linkou 385 dostat z Louňovic přímo na Masarykovo náměstí.

V horní části náměstí, v místech, kde se dnes nachází budova školy (1908), se dříve rozkládal neobvykle velký hrad. Jeho počátky sahají do druhé poloviny 13. století, kdy jej založil Ondřej ze Věchrom. Jako šlechtic blízký českému panovnickému rodu, využil při práci na stavbě snad i samu královskou stavební huť. Vznikl tak pro šlechtice nestandardní hrad královského typu s obvodovou zástavou. Po přesunu na nové sídlo se začal Ondřej

Zřícenina hrad – foto z roku 1913

psát „z Říčan“ a stal se tak zakladatelem pánů z Říčan.

Chátrání gotického hradu do současné podoby zahájili už husité roku 1420, kdy hrad pobořili a vyplnili. Tím také končí éra pánů z Říčan. Po několika letech v držení Pražských měst přechází hrad do majetku Trčků z Lípy. Jako pustý je označován od roku 1544. Díky nezájmu vlastníků a postupnému rozebírání zdiva, které

se používalo na stavbu domků v podhradí, si dnes můžete prohlédnout jen torzo paláce.

Hrad možná zasahoval až ke kostelu sv. Petra a Pavla. Také tuto významnou stavbu nezapomeňte navštívit. Z gotického slohu se dochovala žebrová klenba a překrásné nástropní malby v boční kapli. Část lomených oblouků je viditelná také na vnější jižní straně lodi. Současná podoba kostela po přestavbě z roku 1719 je barokní.

Mezi školou a kostelem je vstup na faru, která bývá při příležitosti svátků také otevřena. Přízemek budovy

Říčanský hrad - současnost

(1722) byl v roce 1866 zvýšen o patro. Mariánský sloup ozdobil náměstí v roce 1699. Ve východní části náměstí je stará radnice. Základem této stavby je budova z roku 1671, z doby, kdy se město vzmáhalo po poničení za třicetileté války. Městská radnice a budova c. k. okresních úřadů byla přestavována ještě v druhé polovině 19. stol.

Budovy po obvodu náměstí už jsou směs novější. Mimo náměstí, v ulici 17. listopadu, stojí dům „mýto“ (dnes penzion Centrum) z roku 1706. Je to nejstarší dochovaný kamenný dům v Říčanech.

O historii města a celého regionu se nejvíce dozvíte v Turistickém informačním centru přímo na náměstí nebo v Muzeu Říčany (Rýdlova 271/14). Z nabídky výstav, rukodělných dílen nebo procházek si jistě vyberete.

Nejbližší akce pro veřejnost:

Tvorba rodokmenu (24. 11. a 8. 12. 2014)

Rukodělná dílna: Ovečky ze šustí (25. 11. 2014)

Odpoledne v muzeu: Sláma a šustí (29. 11. 2014)

Aktuální výstava: Zkameněliny – archiv života do 4. ledna 2015

www.ricany.cz/org/muzeum/

Eva Uzlová

ROZHOVOR SE STAROSTOU

Ing. JOSEFEM ŘEHÁKEM

Letos v říjnu proběhly již sedmé demokratické volby do obecního zastupitelstva po sametové revoluci. V prvních pěti obdobích vykonával funkci starosty Ing. Pavel Čadil, který si od roku 2010 užívá zaslouženého důchodu.

Nyní byl již do druhého období na ustavujícím zasedání zastupitelstva zvolen do funkce starosty Ing. Josef Řehák. Naši obec dobře zná. Narodil se sice v pražské porodnici, ale od malička tu vyrůstal, takže je s obcí, s jejími problémy, s jejím rázem a životem srostlý. Ani v zastupitelstvu obce se nejedná o nováčka, působí v něm už od roku 1994.

Požádali jsme ho proto o rozhovor.

Jaké byla motivace pro Tvoje kandidování do obecního zastupitelstva i letos?

Práce v zastupitelstvu mne baví a nerad odcházím od rozdělané práce. Těší mne, že se nám podařilo v obci celkem dobře vybudovat základní infrastrukturu. Mám tím na mysli vodovod, kanalizaci, plynofikaci, uložení rozvodů elektřiny a telefonu do země, rozšířit mateřskou školu a mnoho dalšího. Podíleli jsme se také na rozšíření kapacity naší spádové základní školy v Mukařově. Přes rozsáhlou výstavbu si Louňovice zachovávají celkově jednotný ráz a vesměs jsou dobré i sousedské vztahy, nedochází ke střetům starousedlíků s novými občany. Zastupitelstvo obce pracuje již po desetiletí dobře a soudržně. Je jasné, že máme i nedostatky a ne jeden palčivý problém. Víme však o nich a postupně je dle finančních, organizačních a kapacitních možností řešíme. Asi největším problémem je stav místních komunikací, na jejichž vybudování a opravu by bylo třeba vynaložit odhadem cca 150 mil. Kč.

Nové zastupitelstvo se částečně obměnilo. Jakým způsobem se zastupitelé seznamují s řízením obce?

Před volbami jsme oslovili na čtyřicet potenciálních kandidátů. Nakonec zůstalo osmnáct statečných, kteří se rozdělili na dvě devítičlenné kandidátky. Potěšitelné je, že z odstupujícího zastupitelstva kandidovalo sedm členů a ještě potěšitelnější je, že všichni dostali ve volbách důvěru voličů. Zastupitelé tedy práci a problémy, kterým budou čelit, většinou znají. Přesto jde o proces postupného a dlouhodobějšího fungování zastupitelstva. Tak jako po předchozích volbách procházíme se všemi zastupiteli po celé obci, seznamují se se stavem obecního majetku, stavem infrastruktury, vzhledem obce, problematikami místy či ožehavými problémy, které je třeba v budoucnu řešit. To poskytuje zastupitelům možnost získat lepší vlastní názor na to, co je třeba dělat a jak rozhodovat. Zastupitelé se rozdělili do jednotlivých komisí a sfér činností a seznamují se s náplní práce i s celkovou problematikou a fungováním zastupitelstva. Do komisí se podařilo zapojit i několik občanů, kteří sice nejsou zastupiteli, ale kteří projevíli zájem o práci pro svoji obec. První poznatky z práce zastupi-

telstva jsou pozitivní. Rozhodující však bude chuť zastupitelů do práce a hlavně nenechat se otrávit případnými dílčími neúspěchy či žabomyšími půtkami. Věřím, že vytvoříme dobrý kolektiv, který bude správně rozhodovat o obecní problematice a zajistí úspěšný rozvoj obce, a tím i dobré podmínky pro život jejích obyvatel.

Jaký cíl si kladete pro další čtyřleté období?

Za dvacet let co pracuji v zastupitelstvu, se obec rozrostla. Nejen co do počtu obyvatel a domů, ale změnila se i mentalita obyvatel. Počet stálých obyvatel se téměř ztrojnásobil z 364 na 1028, počet rodinných domů se více než zdvojnásobil ze 181 na 430 a poněkud poklesl počet chat z 347 na 277.

Dnes již nemusíme řešit budování základní infrastruktury, což je záležitost, která byla pro obec nejdůležitější v prvních dvaceti porevolučních letech. Díky tomu, se teď můžeme věnovat např. údržbě a zvelebování veřejných prostranství. Pokračujeme ve zlepšování stavu místních komunikací a v zajištění větší bezpečnosti chodců, a to jak výstavbou přechodů a chodníků, tak i instalací veřejného osvětlení do dosud „tmavých“ ulic. Z nejbližších cílů bych vypíchl dokončení zděné přístavby základní školy v Mukařově. Práce, na kterých se obec Louňovice spolupodílí, pokračují úspěšně, a tak 1. září 2015 bude kapacita školy dostatečná pro všechny školáky ze spádových vesnic. Zrealizovat chceme i výstavbu klubovny v budově louňovické školky, která nabídne prostor pro volnočasové aktivity, jako např. kroužky, zájmová a spolková činnost pro všechny věkové kategorie.

Před třemi roky jsme začali sami provozovat vodovod a kanalizaci, což se ukázalo jako správný krok, neboť spolehlivost systému se podstatně zlepšila. Čeká nás rekonstrukce úpravny vody i čistírny odpadních vod, abychom ještě zlepšili všechny kvalitativní, kvantitativní i bezpečnostní parametry.

Nemalá práce nás čeká při projednávání nového územního plánu, při přípravě a schválení strategického plánu rozvoje obce i při přípravě nového plánu obnovy venkova. Všechny tyto plány jsou důležité pro další dlouhodobý rozvoj Louňovic.

Co Ti v Louňovicích dělá největší radost?

Největší radost mám z toho, že Louňovice fungují jako společenství lidí, kteří mají společného víc než jen adresu. Jsou tu oficiální spolky i zájmová sdružení, po celý rok se koná řada rozličných akcí sportovních, kulturních a společenských pro všechny generace.

Máme zde výtečný fotbal, a to nejen na dospělé úrovni, Sportklub, dámský spolek Rejbab, Mazlíky a jejich akce pro děti i dospělé, Staromilce, kteří dokumentují historii obce a jejích obyvatel, ochotnický spolek DIPONA, pravidelné středeční a nedělní „konference“ důchodců či rozmanitá cvičení žen v mateřské škole.

V průběhu roku můžete postupně navštívit Louňovickou běžku či brusli (je-li počasí milostivé), Sportovní

ples, Dětský karneval, Maškarní zábavu, malování vajíček. V dubnu můžete navléct rukavice a v rámci akce Uklidíme svět trochu zvelebit své okolí. Dál nás čeká stavění májky a pálení čarodějnic, Cyklo-Elektro-Energetická Konference, Kuličkáda, Dětský den, beseda s pamětníky, malování na návsi, Fáborkový pochod, Koloběžkový závod, Odznak Všestrannosti Olympijských Vítězů (čili OVOZ), Běh Voděradskými bučinami, Havelská zábava, turnaj v pétanque, Drakiáda. Přidat se můžete i k lampionovému průvodu či rozsvícení vánočního stromu, v době adventu se koná Mikulášská besídka a tradiční Vánoční zpívání. Celý rok pak zakončí Vánoční koncert.

Výborně funguje Ženiškova knihovna, jejíž knihovnice Marie Danielová sežene svým čtenářům vše, o co proje-

ví zájem. Mimo běžných knihovnických služeb se tu pořádají i tvořivé dílničky pro děti.

Velkou zásluhu na bohatém společenském životě v obci má Louňovický zpravodaj, jeho redakční rada a všichni přispěvatelé. Jeho prostřednictvím se Louňováci mají možnost dozvědět nejen o pořádání akcí, ale mohou zjistit, co dalšího se u nás děje a jak se činnost v obci dotýká jich samotných. Nebo si přečtou, co zajímavého dělají jejich sousedé.

Zkrátka jsem rád, že to v Louňovicích žije.

Děkuji za rozhovor.

rozhovor vedl Roman Čížek

VÝLETY Z LOUŇOVIC s Hanou Novákovou

Letošní výlety z Louňovic za poznáváním Prahy, na kterých nás provází naše kamarádka Hana Hováková, jsme rozšířili i na blízké okolí Prahy a o kulturní zážitky.

Výlet 22. dubna směřoval již po druhé do kostela sv. Martina v Praze 1. Někteří si tuto návštěvu rádi zopakovali, někteří tam byli poprvé. Opět nám Tomáš Růžička zasvěceně povykládal o historii kostela, o historii a ovládnutí místních varhan a zahrál několik skladeb, které jsme si v příjemném prostředí kostela s pěknou akustikou všichni radostně vyslechli. Následovala cesta lanovkou na Petřín a procházka kolem Hladové zdi a zahradou Kinských.

Po delší letní přestávce jsme zase společně vyjeli 14. října do Levého Hradce u Roztok. Jedná se o středověké ostrožné hradiště, které pravděpodobně bylo původním sídlem přemyslovského knížete Bořivoje I. Ten zde nechal v 9. století vybudovat první křesťanský kostel

v Čechách. Do Roztok jsme se přesunuli autobusovou dopravou a odtud jsme se přes přívoz vydali pěšky podél řeky Vltavy zpět směrem ku Praze. Ranní déšť některé z nás od výletu odradil, ale devět vytrvalých výletníků v žádném případě nelitovalo. Cestou na Prahu se vyjasňovalo a potom už byl celý den prosluněný nejen sluníčkem, ale i dobrou náladou. Téměř 13 km z Roztok jsme s malými přestávkami všichni ušli bez úhony až do Stromovky.

Dalším cílem našich výletů byl 11. listopadu dlouho plánovaný kostel Sv. Gabriela s klášteřem v Holečkově ulici na Smíchově. Jedná se o jednu z nejvýznamnějších staveb Beuronské umělecké školy na světě (hned za kaplí Sv. Maura v Německu) a není úplně jednoduché se tam dostat. Celý objekt je v současnosti v majetku státu a dlouhá léta tu sídlila Česká pošta. Ke kostelu sv. Gabriela jsme došli z Újezdu kolem letohrádku Kinských a po

zajímavé, komentované prohlídce areálu, kde se nás sešlo 22 návštěvníků, jsme pokračovali za dalším plánovaným cílem našeho společného výletu - na Bertramku, která v minulosti hostila mnohé významné osobnosti. Jenže k našemu nemilému překvapení byla zahrada uzavřena, tak jsme tam mohli nahlédnout jenom přes plot.

Děkujeme Haně Novákové za skvělou přípravu a vedení našich výletů za poznáváním a přejeme jí pevné zdraví a hodně nápadů na další společné akce.

Marie Boudová

MINULOST a SOUČASNOST

VZORNÁ MÍSTNÍ
LIDOVÁ KNIHOVNA
(FOTO Z ROKU
CCA 1960)
NAHOŘE ZLEVA:
JOSEF VOKOUN,
JAROSLAV SOUKUP,
VĚRA KRÁKOROVÁ,
HANA ZVĚŘINOVÁ,
HANA SLEZÁKOVÁ,
MARIE ZVĚŘINOVÁ.
DOLE:
KNIHOVNICE
JOSEFA ŽENÍŠKOVÁ,
EVA STENGELOVÁ

ŽENÍŠKOVÁ
KNIHOVNA (FOTO
Z ROKU 2014)
KNIHOVNICE
MARIE DANIELOVÁ,
BOHUMILA
KOPECKÁ
KORECKÁ,
MARIE BOUDOVÁ
(ZVĚŘINOVÁ)
MARIE MALÁ
(ZVĚŘINOVÁ)

Redakce: Marie Boudová, Pavel Čadil, Roman Čížek, Božena Homolková, Dana Kodejšová, Stanislav Kurel, Mariana Procházková, Josef Řehák, Eva Uzlová. Grafická úprava: Daniel Malák.

Vydavatel: Obecní úřad Louňovice. Registrace: MK ČR-E 173